

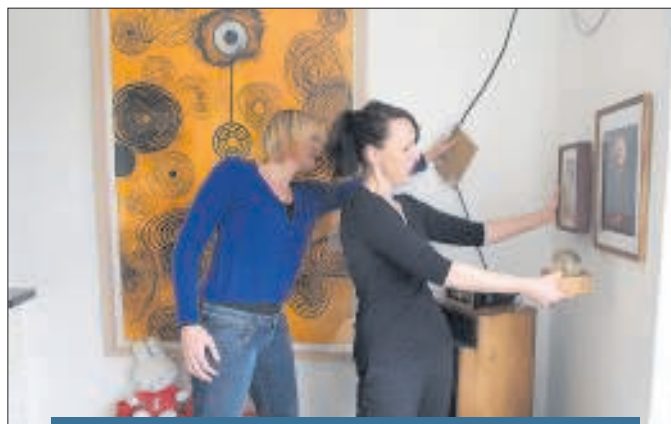
Weg met die Tord Boontje-lamp.

Opbergen dat bontgekleurde speelgoed.

Onze kunst maakt de muren onrustig.

Symmetrie is wat huizenkijkers willen.

Zoek eenheid in vorm, kleur en materiaal.

Beeldjes en vazen moeten bij elkaar passen.

Interieurcoach Jeanine Niemendal

Een beetje botox

Hoe breng je je huis aan de man in een barre tijd als deze? Journaliste Pam van der Veen doet een poging, daarbij 'gesteund' door styliste en makelaar. 'Trek het je niet persoonlijk aan, bij mij thuis is het óók een klerezooi.'

Foto's: Joost Hoving

Op het allerdiepste dieptepunt van de Nederlandse woningmarkt, zet ik mijn huis te koop. Niet omdat mij dat nu het geschiktste moment lijkt, maar omdat mijn man en ik een jaar eerder een nieuw huis hebben gekocht, waar we deze zomer in kunnen. Dus nu moet ik mijn huidige huis aan de man zien te brengen in een tijd waarin de koper de onbetwiste macht heeft.

En ik ken de horrorverhalen. Samen met meer dan 226.000 anderen zal ik moeten toezien hoe onze woningen zomaar 2 jaar te koop kunnen staan en hoe de mondjesmaat geïnteresseerde kijker met zijn lompe voeten en commentaar door onze woon-, slaap- en kinderkamers trekt. Ik moet tot diep in de nacht poetsen, boenen, schrobben, vegen en tot bloedens toe de vloer waxen, omdat er morgen een bezichtiging is. Ik moet accepteren dat die bezich-

tiging vervolgens keihard wordt afgezegd, of erger nog: dat de kijker gewoon niet komt opdagen. Ik moet lijdzaam aanvaarden dat er bij elk niet-perfect geschuurd plintje 1000 euro van de vraagprijs afgaat, en bij elk loszittend stopcontact nog eens 2000. Ik moet verdragen dat de 'potentiële koper' misnoegd uit mijn raam kijkt en beschuldigend zegt: 'Wat een slecht weer!'

Kortom, ik moet mij voegen naar het humeur en de grillen van iedereen die ook maar een beetje belangstelling voor mijn woning zou kunnen hebben. Dat is confronterend en doet me twifelen aan mezelf. Wat is er mis met dit pand, waar we al 8 jaar lang met zoveel liefde en plezier wonen? Heb ik het al die tijd verkeerd gezien en is het eigenlijk een treurige bouwval?

Het begint al goed, bij het intakegesprek met de verkopende makelaar. Na het joviale openingspraatje kijkt hij keurend om zich heen en begint aan een lange, deprimerende to-

do-lijst. Een opsomming van schuur- en schilderwerk, van voegen, afhangen, dichtkitten, aansmeren, afbranden, voorstrijken en nog een heleboel werkwoorden waar ik als doe-het-vooral-niet-zelver nog nooit van heb gehoord. Maar het belangrijkste is opruimen, aldus de makelaar. Spullen sorteren, opbergen, afvoeren, weggoien. „Trek het je niet persoonlijk aan, bij mij thuis is het óók een klerezooi,” voegt hij daar nog bemoedigend aan toe. „Ik weet zeker dat er mensen zijn die dit soort huizen wél kunnen waarderen.”

UITDAGING

Dit soort huizen. Daarmee kan hij niets anders bedoelen dan een huis in de categorie 'uitdaging'. En daar heeft hij misschien ook wel gelijk in. We zijn zelf ooit gevallen op het niet-standaard karakter van deze jaren '30-bovenwoning, met z'n drie verdiepingen, vele licht en ruimte, kamers en suite en vrije uitzicht. Het balkon op het noorden en de badka-

mer die nog niet 'af' was, namen we graag voor lief. Dat die badkamer 8 jaar later nog steeds niet af is, is inderdaad een beetje jammer, maar daar valt nu niet veel meer aan te doen. Wat we wel kunnen doen, doen we: opruimen, schilderen, schoonmaken. Weken leven we op en onder een afdekzeil, witten we plafonds, mesten we kasten uit, voeren we spullen af. En het resultaat mag er wezen. Op de dag dat de makelaar foto's komt nemen, oogt ons huis strakker dan ooit. Zelf lopen we wat ontbeemd, maar bewonderend rond. „Mooi pandje,” grap ik. „Echt iets voor ons. We nemen het!” Een week later staan we op Funda met een indrukwekkende hoeveelheid glossy foto's. „Haha,” lacht een vriendin, „julie huis na botox!”

En nu is het wachten op de tientallen kijkers die zich ongetwijfeld snel zullen melden. Om ons daar extra op voor te bereiden, laat ik een interieurcoach langskomen. Ik hoop op wat tips om eventuele kopers over de streep te trekken. „Neem geen blad voor de mond!” roep ik de styliste nog opgewekt toe, maar daar krijg ik al snel spijt van. Want door de professionele bril van Jeanine Niemendal van Studio Alles verandert mijn dierbare interieur in een rommelige bende. Vriendelijk doch beslist legt ze voor 135 euro in 2 uur tijd de vinger op de zere plekken in mijn woning. En dat zijn er veel, ook waar ik ze niet had verwacht. Als ik haar trots op de pasgewitte muren wijs,